

32. Vivenda tradicional

La vivenda, construïda en 1917, pertany al conjunt d'arquitectura tradicional del barri. Correspon a un dels tipus més senzills de vivenda unifamiliar, l'antecedent del qual el trobem en la barraca urbana.

La planta s'organitza al voltant d'un corredor central. L'espai que dona a la façana principal el compartixen una sala i un dormitori. Estes dependències reben il·luminació directa des de tres buits de la façana, distribuïts simètricament respecte a la porta d'accés; els altres dos són finestrals més estrets i allargats. Des de l'entrada partix el corredor que distribuïx, a banda i banda, els dormitoris fins a fondre's amb el menjador; des d'este s'accedix a la cuina, situada en el corral, on també es troba l'excusat.

Respon a l'estil modernista, que es manifesta en els acabats i en els detalls, fonamentalment de la façana. La totalitat del parament està revestit amb material ceràmic, que combina peces bisellades bicolor amb mosaic. Per a la recollida d'aigües de la coberta es disposen tres gàrgoles de simbologia animal, situades en l'eix de les obertures. Un sòcol de pedra interromput pels buits recorre la façana.